

Sygn. akt V ACa 462/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Jadwiga Galas
Sędziowie :	SA Barbara Kurzeja SA Anna Tabak (spr.)
Protokolant :	Barbara Knop

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2013 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w C.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 8 kwietnia 2013 r., sygn. akt XIII GC 404/12

oddala apelację i zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 2.700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt VACa 462/13

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka Akcyjna w C. w pozwie skierowanym przeciwko pozwanej (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. domagała się zasądzenia na jej rzecz kwoty 100 000 zł z ustawowymi odsetkami od 30 listopada 2010 r. oraz kosztami procesu.

Na uzasadnienie podała, że strony łączyła umowa o dostawę energii elektrycznej i dystrybucji do 31 marca 2008 r., zaś po jej wygaśnięciu pozwana w dalszym ciągu – bez umowy – pobierała energię elektryczną w okresie od kwietnia 2008 roku do marca 2009 roku

W podanym okresie pozwana pobierała energię o wartości 9 672 858,46 zł. Ponieważ pobieranie energii elektrycznej bez umowy stanowi nielegalny pobór – zgodnie z przepisami prawa energetycznego – powódce należy się kwota 48 364 292,30 zł, z czego domaga się obecnie część kwoty w wysokości 100 000 złotych.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu podnosząc następujące zarzuty: przedawnienie roszczenia, po wygaśnięciu umowy z 2006r. powódka dostarczała pozwanej energię elektryczną zgodnie z postanowieniami wygasłej umowy, obciążenia pozwana fakturami które zostały zapłacone, w okresie spornym pozwana nie pobierała nielegalnie energię elektryczną a strony łączyła w tym zakresie umowa zawarta przez czynności konkludentne.

Wyrokiem z dnia 8 kwietnia 2013r. Sąd Okręgowy w Katowicach oddalił powództwo i zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 3617 zł tytułem kosztów procesu, ustalając następujące okoliczności faktyczne:

Powódka (dostawca) w dniu 21 września 2006 r. zawarła ze spółką (...)

– (...) Sp. z o. o. w K. (odbiorcą) umowę sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucyjnych nr (...). Umowa określała dla odbiorcy grupę taryfową (...), a odbiorca miał uprawnienie do zawnioskowania zmiany mocy umownej do 30 września roku poprzedzającego wprowadzenie zmiany. Rozliczenia odbywały się zgodnie z postanowieniami aktualnej taryfy oraz załącznika nr (...) do umowy. Ceny i stawki opłat określone zostały w obowiązującej taryfie dla energii dostawcy ogłoszonej w (...). Strony postanowiły też, że w przypadku nielegalnego poboru energii nastąpi niezwłoczne wstrzymanie dostaw oraz zostaną naliczone opłaty za nielegalny pobór. Umowa szczegółowo regulowała pozostałe prawa i obowiązki stron, w tym co do warunków sprzedaży energii elektrycznej i zapłaty za dostarczoną energię elektryczną oraz świadczone usługi. Umowa została zawarta na czas oznaczony do dnia 31 marca 2008 r., a wszelkie zmiany umowy wymagały formy pisemnej pod rygorem nieważności. W przypadku zmiany taryfy automatycznie ulegały zmianie postanowienia umowy.

Następnie w wyniku przekształceń odbiorcy – (...) – (...)

spółki. z o. o. strony umowy z dnia 21 września 2006 r. zawarły w dniu 7 listopada 2006 r., wraz ze spółką (...) Sp. z o. o. w K. porozumienie o przejęciu praw i obowiązków wynikających z przedmiotowej umowy sprzedaży energii oraz z tytułu pozostałych umów łączących strony.

Następnie w dniu 2 listopada 2007 r. spółka (...) Sp. z o. o. zawiadomiła powódkę o przejęciu z dniem 1 listopada 2007 r. wszelkich należności i zobowiązań tej spółki przez spółkę (...) Sp. z o. o. w K., wobec przejęcia przedsiębiorstwa na mocy art. 55¹ k.c. Wobec zaistniałej sytuacji doszło do podpisania kolejnego porozumienia o przejęciu praw i obowiązków z opisanych umów przez pozwaną spółkę z dniem 1 listopada 2007 r.

Pismem z dnia 26 marca 2008 r. powódka zawiadomiła pozwaną o zatwierdzeniu nowej taryfy w części dystrybucyjnej, która stosowana będzie od 1 kwietnia 2008 r.

Strony podpisały, między innymi dwa aneksy do umowy z 21 września 2006r., a mianowicie nr (...)noszący datę zawarcia 11 grudnia 2007r., a dotyczący zmiany załączników nr(...) i (...) do umowy oraz nr (...) noszący datę zawarcia 26 czerwca 2008r. z mocą obowiązywania od dnia 1 czerwca 2008r., dotyczący zmiany treści załącznika nr(...) do umowy.

W okresie po wygaśnięciu umowy z dnia 21 września 2006r. w toku kontroli wewnętrznej powódki ujawniono, że umowa z pozwaną została zawarta do 31 marca 2008r., i umowa ta wygasła.

W związku z ujawnioną okolicznością wygaśnięcia umowy powódka pismem z dnia 20 sierpnia 2008 r. zwróciła się do pozwanej o podpisanie aneksu nr (...) do umowy celem uzupełnienia treści umowy z dnia 21 września 2006r. wskazując, że aneks został sporządzony celem pisemnego potwierdzenia warunków realizowania obowiązującej umowy sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług z prośbą o jego

odesłanie po podpisaniu. Jednakże pozwana nie podpisała aneksu i nie odesłała go powódce. Aneks nr (...) dotyczył wprowadzenia do umowy dodatkowego zapisu - pkt. 10.5 w brzmieniu „Jeżeli żadna ze stron nie wymówi umowy listem poleconym, na co najmniej trzy miesiące przed jej wygaśnięciem, umowę przedłuża się na kolejny okres 12 miesięcy kalendarzowych”.

Pozwana uważała, że postanowienia aneksu nr (...) były niekorzystne dla spółki.

W związku z brakiem zwrotu podpisanego aneksu nr (...) powódka przesłała pozwanej, pismem z 12 grudnia 2008 r., ponownie dwa egzemplarze aneksu, celem uzupełnienia dokumentacji. Pozwana pismem, które doręczono powódce w dniu 16 grudnia 2008 r., wniosła o podjęcie rozmów w celu zawarcia nowej umowy, w związku z wygaśnięciem umowy z 21 września 2006 r. Kolejnym pismem, które wpłynęło do siedziby powódki w dniu 6 stycznia 2009 r., pozwana stwierdziła, że wobec wygaśnięcia z dniem 31 marca 2008 r. umowy z 21 września 2006 r., a więc po tym okresie żadne aneksy do tej umowy nie mogły być już podpisywane. Podkreśliła, że dostawy energii odbywają się bez pisemnego uzgodnienia warunków dostawy. Ponadto wniosła o ograniczenie mocy, zaznaczyła, że odbioru energii na dotychczasowych zasadach zaprzestanie z dniem 31 stycznia 2009 r.

W kolejnym piśmie z dnia 21 stycznia 2009 r. pozwana uznała, że brak podstaw prawnych do uznania, że umowa z 21 września 2006 r., w takiej postaci w jakiej obowiązywała do dnia 31 marca 2008 r., została przedłużona na dalszy czas określony. Wskazała pozwana, że pobór energii po 31 marca 2008 r. nie miał charakteru nielegalnego poboru energii, zaś dostawa i odbiór energii były kontynuowane za zgodą obu stron, tyle że bez pisemnej umowy.

W piśmie z dnia 27 lutego 2009 r. pozwana ubolewała, że prowadzone pomiędzy stronami w okresie stycznia i lutego 2009 r. rozmowy nie doprowadziły do rozwiązania konfliktu i ustalenia nowych zasad współpracy, wskazała, że od kwietnia 2008 r. strony były związane nie mającą formy pisemnej umową o charakterze bezterminowym i możliwe jest jej wypowiedzenie. Poinformowała też, że z dniem 31 marca 2009 r. zaprzestanie całkowicie odbioru energii od powódki

Również w okresie od grudnia 2008 r. były prowadzone rozmowy stron, w tym z udziałem prezesów zarządu powódki i pozwanej, dotyczące także umowy stron o dostawę energii elektrycznej i powódka stała na stanowisku, że umowa stron obowiązuje, trwa nadal, że przedłużyła się do marca 2009 r., natomiast pozwana stała na stanowisku, że umowa stron wygasła i obowiązuje umowa zawarta na czas nieokreślony z możliwością jej wypowiedzenia. W toku rozmów pozwana proponowała zawarcie nowej umowy pisemnej na dalsze okresy, jednakże powódka nie przyjęła propozycji.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zatwierdzał ustaloną przez powódkę taryfę decyzjami z lipca 2007 r. i stycznia 2009 r.

W okresie od kwietnia 2008 r. do marca 2009 r. pozwana wystawiła na rzecz pozwanej szereg faktur VAT z tytułu sprzedaży energii elektrycznej i usług przesyłowych, w tym na łączną kwotę z tytułu zakupu energii elektrycznej w wysokości 9.672.858,46 zł, a pozwana uregulowała wynikające z nich należności.

Podstawą wystawiania faktur przez powódkę na rzecz pozwanej w okresie od kwietnia 2008 r. do marca 2009 r. były odczyty zużycia energii elektrycznej przez pozwaną prowadzone przez pracowników powódki.

Strony łączyła nadto umowa z 1 października 2006 r. o świadczenie usług w zakresie eksploatacji urządzeń służących do dostawy energii elektrycznej w podstacji transformatorowo – rozdzielczej (...) i (...), którą pozwana wypowiedziała pismem z dnia 31 marca 2009 r. ze skutkiem wypowiedzenia na dzień 30 czerwca 2009 r., przy czym powódka z tytułu świadczonych usług obciążała pozwaną fakturami obejmującymi jej wynagrodzenie do miesiąca czerwca 2009 r.

Strony dokonały w dniu 27 marca 2009 r. komisijnego odczytu stanów liczników energii elektrycznej po wyłączeniu wszystkich ciągów zasilania pozwanej spółki przez pracowników powódki na polecenie prezesa zarządu powódki.

Sąd Okręgowy w Katowicach wyrokiem z dnia 9 kwietnia 2010 r. oddalił powództwo powódki w sprawie o sygn. XIII GC 306/09/B o zapłatę kwoty 283.728,31 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16 kwietnia 2009 r. z tytułu zapłaty za sprzedaż energii elektrycznej

w miesiącu kwietniu 2009 r. Wyrokiem z dnia 22 października 2010 r. Sąd Apelacyjny w Katowicach (sygn. V ACa 330/10) oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 9 kwietnia 2010 r. Przedmiotem rozpoznania było roszczenie powódki w kwocie 283.728,31 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16 kwietnia 2009r. objęte fakturą nr (...) z dnia 1 kwietnia 2009r., wystawioną przez powódkę w związku z wykonywaniem umowy stron z dnia 21 września 2006r. dotyczącej sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucyjnych (tożsamej z umową złożoną do akt niniejszego postępowania). W uzasadnieniu wyroku Sąd Apelacyjny w Katowicach wskazał, między innymi na wygaśnięcie umowy stron z dnia 21 września 2006r. z upływem terminu, na który została zawarta, tj. z dniem 31 marca 2008r.

Dnia 30 listopada 2010 r. powódka złożyła do Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach wniosek o zawezwanie pozwanej do próby ugodowej w sprawie o zapłatę kwoty 48.364.292,30 zł z tytułu pobierania przez pozwaną energii elektrycznej bez stosownej umowy przez okres od kwietnia 2008 r. do marca 2009 r., wskazując na wygaśnięcie umowy

z dnia 21 września 2006r. o sprzedaż energii elektrycznej i świadczenie usług dystrybucyjnych nr (...) z dniem 31 marca 2008r, i dalsze pobieranie energii przez przeciwnika wniosku bez zawarcia stosownej umowy sprzedaży energii, co skutkowało nielegalnym poborem energii elektrycznej i wyliczeniem opłaty za nielegalny pobór energii w kwocie 48.364.292,30 zł. W odpowiedzi na zawezwanie pozwana stwierdziła, że wobec całkowitej bezpodstawności roszczeń nie widzi możliwości zawarcia ugody. Na posiedzeniu jawnym z dnia 11 stycznia 2011r. przewodniczący posiedzenia stwierdził, że do zawarcia ugody nie doszło, na czym zakończono postępowanie.

Ustalenia faktyczne poczyniono na podstawie dowodów z dokumentów, zeznań świadków i stron.

Sąd pierwszej instancji wyciągnął następujące wnioski prawne:

Powódka opierała swoje roszczenie z nielegalnego poboru energii elektrycznej przez pozwaną w okresie od kwietnia 2008r. do marca 2009r. w oparciu o art. 3 pkt 18 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. – prawo energetyczne i art. 57, w tym że część należności w wys. 100 000 zł.

Pozwana w pozwie zaprzeczała by nielegalnie pobierała prąd, podany stan faktyczny przeczy twierdzeniom o nielegalnym poborze prądu oraz podniosła zarzut przedawnienia.

Według definicji art. 3 pkt 18 prawa energetycznego nielegalnym poborem paliw lub energii elektrycznej jest pobieranie paliw i energii bez zawarcia umowy, z całkowitym lub częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub przez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo- rozliczeniowy.

Powódka wskazywała, że nielegalny pobór energii nastąpił w spornym okresie z powodu braku zawarcia przez strony umowy.

Kluczowym więc w sprawie było zajęcie stanowiska, czy w spornym okresie strony łączyła umowa o dostawę energii elektrycznej.

Dalej Sąd podał, że umowa zawarta przez strony w dniu 21 września 2006 roku była zawarta na czas określony – do 31 marca 2008 roku i wygasła z tą datą, gdyż strony jej nie przedłużyły pisemnie.

Umowa sprzedaży energii elektrycznej ma charakter umowy sprzedaży w rozumieniu art. 535 k.c. w zw. z art. 555 k.c. i do jej istotnych przedmiotowych warunków należy określenie przedmiotu sprzedaży, obowiązku przeniesienia własności przedmiotu sprzedaży przez sprzedawcę na kupującego, określenie ceny sprzedaży i obowiązku po stronie kupującego zapłaty ceny. Z kolei prawo energetyczne w art. 5 ust. 1 określa m.in., że dostarczanie energii odbywa

się po uprzednim podłączeniu sieci, na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji, zaś art. 5 ust. 2 pkt 1 wskazuje na elementy umowy sprzedaży, które winny być zawarte a które wykraczają poza essentialia negotii umowy sprzedaży z art. 535 k.c.

Uznał Sąd, że w sytuacji, gdy są wskazane warunki z art. 535 k.c. zaś niezachowane z art. 5 prawa energetycznego, to nie można przyjąć iż umowa jest nieważna.

Art. 5 prawa energetycznego nie wprowadza żadnej formy szczególnej do zawarcia umowy sprzedaży energii a także umowy o świadczenie usług i dystrybucji, tak więc umowy w tym zakresie mogą być zawarte w dowolnej formie, w tym w sposób dorozumiany.

Świadczy o tym dostarczenie przez powódkę po 31 marca 2008r. energii elektrycznej za określoną cenę w wystawianych fakturach, a opartych na odpowiednich taryfach i odczytach liczników urządzeń pomiarowych, zaś pozwana pobierała energię i płaciła należności z faktur. Dodatkowo w spornym okresie strony łączyła umowa o odpłatne świadczenie usług dotyczących urządzeń służących do dystrybucji energii elektrycznej, na które to usługi wystawiano faktury i pozwana je uregulowała.

Dalej Sąd stwierdził, że skoro w okresie spornym strony łączyła umowa sprzedaży energii elektrycznej, to roszczenie powódki z tytułu odpłatności za nielegalny pobór energii elektrycznej była nieuzasadniona. W takiej sytuacji zbędnym było ustosunkowanie się do podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia, chociaż roszczenie oparte na nielegalnym poborze energii elektrycznej stanowi czyn niedozwolony, który zgodnie z art. 442¹§1 k.c. ulega 3 letniemu przedawnieniu. Poprzez zawezwanie do próby ugodowej nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia, gdyż przedmiot niniejszego sporu i zawezwanie do ugody był tożsamy.

Dodatkowo zauważył Sąd, że żądanie powódki – przy przyjęciu jego zasadności, stanowiłoby nadużycie prawa podmiotowego, o którym mówi art. 5 k.c., gdyż pozwana pobierała energię elektryczną za zgodą powódki i uregulowała należności, zaś powódka z tego tytułu nie poniosła żadnej szkody.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania oparto na przepisie art. 98 k.c.

Wyrok Sądu Okręgowego w całości został zaskarżony apelacją powódki, domagającej się jego zmiany przez uwzględnienie w całości powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania za obie instancje.

Apelująca podniosła następujące zarzuty:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie:

- art. 58, 60, 535 k.c. w zw. z art. 5 ust. 1 i 2 punkt 1 i 2 prawa energetycznego przez przyjęcie, że w okresie spornym strony łączyła umowa sprzedaży energii elektrycznej zawarta przez czynności konkludentne,

- art. 3 pkt 18 w zw. z art. 57 ust. 1 pkt 1 prawa energetycznego w zw. z zapisami taryfy dla energii elektrycznej powódki w 2007r. i 2008r. przez przyjęcie braku podstaw do obciążenia pozwanej opłatą za pobór energii bez zawarcia umowy.

2. sprzeczność istotnych ustaleń z zebranymi dowodami poprzez przyjęcie, że po 31 marca 2008r. strony łączyła umowa sprzedaży energii elektrycznej, pomimo, że po 31 III 2008r. powódka domagał się od pozwanej zawarcia umowy, a pozwana dopiero pismem z 15.XII 2008r. formalnie złożyła ofertę zawarcia nowej umowy.

W uzasadnieniu apelacji powódka podkreśliła, że po 31.III.2008r. była przekonana o związaniu stron umową z 21.IX.2006r. nr (...), o czym świadczyło podpisanie przez strony aneksu nr (...) w dniu 26 czerwca 2008r., następnie pozwana odbierała dostarczoną jej energię mimo braku podpisania aneksu Nr (...), poprzednim wyrokiem przesądzono wygaśnięcie tej umowy z końcem marca 2008r.

Pobieranie energii elektrycznej przez odbiorcę w sytuacji braku zawarcia w tym zakresie umowy stanowi – w świetle przepisu prawa energetycznego, rozporządzeń wykonawczych – nielegalny pobór, co uzasadnia zastosowanie stawek 5-krotnej wysokości.

Powódka nie akceptowała braku pisemnej umowy pomiędzy stronami w okresie spornym, o czym świadczy jej ponaglenie o podpisanie aneksu nr (...), także pozwana zwracała się z prośbą o zawarcie umowy.

Podkreśliła, że zachowanie pozwanej – bierne – po 31 III 2008r. nie może być uznane za wyrażenie woli w przedmiocie zawarcia przez strony umowy o sprzedaż energii elektrycznej na czas nieokreślony, odmiennej od umowy z 21. IX.2006r.

Przywołała treść art. 5 ust. 2 prawa energetycznego zawierający istotne elementy sprzedaży energii elektrycznej, które mają charakter obligatoryjny, wyłączając w tym zakresie swobodę stron, dodając, że przepisy przywołanego przepisu mają pierwszeństwo przed przepisami kodeksu cywilnego, a brak elementów w umowie o których stanowi omawiany przepis skutkuje nieważnością umowy.

Odnosząc się do zarzutu nadużycia przez nią prawa podmiotowego powołała się na delikt spowodowany nielegalnym poborem energii elektrycznej i fakt odszkodowawczego charakteru żądania pozwu, a wystąpienie szkody nie jest warunkiem koniecznym dla zastosowania przepisu art. 57 ust. 1 prawa energetycznego. Dodatkowo powódka poniosła szkodę, gdyż pozwana nie zapłaciła jej kwoty 3 306 235,68 zł za dostarczoną moc.

Pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie na jej rzecz kosztów apelacyjnych.

Sąd Apelacyjny zważył:

- apelacja powódki nie mogła być uwzględniona, gdyż podniesione w niej zarzuty są niezasadne.

Ustalony przez Sąd Okręgowy stan faktyczny w sprawie jest prawidłowy znajduje oparcie w zebranych dowodach, ocenionych w granicach zakreślonych normą art. 233 k.p.c. i ustalenia te Sąd Apelacyjny potwierdza w całości, uznając je za własne.

Z przedstawionych ustaleń Sąd pierwszoinstancyjny wyciągnął również właściwe wnioski.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutu skarżącej w zakresie sprzeczności ustaleń faktycznych z przeprowadzonymi dowodami, albowiem ewentualna ich zasadność miałyby wpływ na subsumcję prawa materialnego.

Zgłoszony w tym zakresie zarzut apelującej należy uznać za chybiony. Nie ulega wątpliwości związanie stron pisemną umową z dnia 21.IX 2006r. Nr (...) sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucyjnych w okresie od 1 czerwca 2006r. do 31 marca 2008r. oraz wygaśnięcie tejże umowy wobec upływu czasu, na który została zawarta. Bezspornym było dostarczenie przez powódkę w okresie objętym sporem (od kwietnia 2008r. do marca 2009r.) pozwanej energii elektrycznej oraz dokonywania przez pozwaną płatności za energię i usługę.

Spór natomiast dotyczył zajęcia stanowiska, czy dostawa dla pozwanej przez powódkę energii odbywała się w oparciu o zawartą przez strony ważną umowę (jak twierdziła pozwana) czy też bez umowy a tym samym, w świetle przepisów prawa energetycznego nielegalnie (jak wywodziła powódka). Sąd Okręgowy – przychyłając się do stanowiska pozwanej – stanął na stanowisku, że w spornym okresie strony łączyła umowa, co legło u podstaw wydania zaskarżonego wyroku i wywodzonej apelacji.

Okoliczność wygaśnięcia umowy pisemnej nr (...) z dnia 21.IX.2006r. z dniem 1.III.2008r. nie oznacza jednak, wbrew zarzutom apelującej, by w okresie objętym sporem strony nie łączyła żadna umowa o sprzedaży energii elektrycznej i usług dystrybucyjnych. Taka umowa strony łączyła, z tym, że zawarta przez czynności konkludentne, co trafnie przyjął Sąd pierwszej instancji. Umowa zawarta przez czynności faktyczne (obowiązując w okresie spornym) była na takich

samych warunkach jak pisemna umowa z poprzedniego okresu nr (...) z 21.IX.2006r. Świadczą o tym wzajemne zachowanie się stron: dostarczanie przez powódkę pozwanej energii elektrycznej o określonej mocy, dokonywanie przez powódkę przy udziale przedstawicieli pozwanej odczytu pobranej energii elektrycznej, wystawianie przez powódkę faktur VAT za sprzedaż i dodatkowe usługi, zapłata przez pozwaną obciążających ją faktur. Umowa ta była – jak trafnie zauważył Sąd Okręgowy – zawarta na czas nieokreślony. Uznaniu, iż strony łączyła umowa na czas nieokreślony zawarta przez czynności faktyczne nie stało na przeszkodzie podjęcie przez nie negocjacji od sierpnia 2008r. celem zawarcia nowej umowy pisemnej na odmiennych warunkach.

Zwrócić należy uwagę, iż po 31 marca 2008r. pozwana nie zaprzeczała by strony łączyła umowa o dostawę energii elektrycznej i usługi dystrybucyjne, zaprzeczała natomiast, iż w poprzednio prowadzonym pomiędzy stronami procesie sądowym Sąd Apelacyjny jedynie stwierdził wygaśnięcie z dniem 31.III.2008r. umowy Nr (...) z 21 września 2006r., natomiast nie wypowiedział się, czy po 31.III.2006r. strony łączył stosunek obligacyjny (przedmiotem żądania pozwu w poprzedniej sprawie były należności z umowy nr (...) za okres po jej wygaśnięciu).

Nie bez znaczenia był fakt związania stron treścią umowy z 1.X.2006r. Nr (...) o świadczenie usług w zakresie eksploatacji urządzeń służących do dostawy energii elektrycznej w podstacji transportowo-rozdzielczej (...) i (...), która również obowiązywała w okresie spornym i która była przez strony wspólnie realizowana.

Sprzedaż energii elektrycznej uregulowana jest przepisami szczególnej ustawy z 10 kwietnia 1997r. – prawo energetyczne. Wg art. 5 prawo energetyczne dostarczanie energii elektrycznej odbywa się – po uprzednim przyłączeniu do sieci – na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji.

Wg ust. 2 art. 5 prawo energetycznego ustawodawca podał, jakie elementy winny być objęte umową sprzedaży. Zgodnie z poglądami doktryny wymienione w art. 5 ust. 2 p.e. elementy umowy nie muszą występować wszystkie łącznie, wystarczą elementy o których stanowi przepis art. 555 k.c. w zw. z art. 535 k.c. tj. zobowiązanie sprzedawcy do przeniesienia na kupującego własności energii i wydania jej za określoną cenę, zaś kupującego odebranie energii i zapłaty określonej ceny.

Przepisy prawa energetycznego oraz kodeksu cywilnego nie przewidują dla zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej określonej formy, w tym pisemnej zastrzegając rygor nieważności. Oznacza to, jak słusznie przyjął Sąd Okręgowy, możliwość zawarcia tego typu umowy w formie dowolnej, w tym poprzez czynności faktyczne (konkludentne), byleby została wyrażona wola obu stron (art. 60 k.c.).

Opisane wyżej zachowanie obu stron wyraźnie wskazują, iż ich wolą było zawarcie na okres sporny umowy sprzedaży energii elektrycznej i usług dystrybucyjnych, co czyni nietrafnym zarzut apelującej o naruszeniu przepisu art. 58 k.c., 60 k.c. 535 i 555 k.c. oraz art. 5 prawa energetycznego.

Według przepisu prawa energetycznego, jedną z postaci nielegalnego poboru energii elektrycznej stanowi pobieranie energii elektrycznej bez zawarcia umowy (§18 art. 3) na którym to właśnie przypadku opierała swoje roszczenie powódka. W takiej sytuacji zgodnie z art. 57 ust. 1 pkt 1 przedsiębiorstwo energetyczne może pobrać opłatę w wysokości określonej w taryfie. Ideą tego przepisu było wprowadzenie sankcji w razie braku zawarcia jakiejkolwiek umowy z przedsiębiorstwem dostarczającym energię elektryczną i pobieranie energii, wbrew jego woli, przy czym odbiorca nie płaci za pobraną energię.

Taka zaś sytuacja nie miała miejsca w przedmiotowej sprawie, gdyż w okresie objętym sporem pozwana nie pobierała energii elektrycznej bez zawarcia umowy i wbrew woli powódki, skoro strony łączyła umowa, co prawda nie pisemna, ale zawarta przez czynności faktyczne.

Czyniło to powództwo bezzasadnym.

Sąd Apelacyjny w pełni podziela wywody prawne dokonane przez Sąd Okręgowy, co oznacza zbędność ich ponownego przytoczenia.

Biorąc pod uwagę powyższe, apelację powódki, jako pozbawioną podstaw prawnych, należało oddalić na podstawie art. 385 k.p.c. na koszt powódki.

Na zasądzone na rzecz pozwanej koszty postępowania apelacyjnego składa się zwrot wynagrodzenia pełnomocnika pozwanej w oparciu o przepis art. 35 i 33 k.p.c. w zw. z ustawą o wynagrodzeniu radców prawnych.